

Smärre meddelanden och notiser.

Några fynd av Parasitsteklar under år 1914. — Under några dagar i slutet av maj och början av juni träffades i närheten av Linköping vid gärdesgårdar diverse Pimplarider, omkring ett tiotal olika arter, några i riklig mängd såsom *Ephialtes Dux* (TSCHECK.) [= *E. scutellaris* (THOMS.)] ♂ m. fl., dessutom en *Pimpla* ♀, som jag till början ansåg kunna stå nära *P. terebrans* (RATZ), att döma av R:s, visserligen ofullständiga, beskrivning (Ichn. der Forstinsekten I, 114); av Herr Doc. BENGSSON, som godhetsfullt granskat exemplaret, blev jag emellertid övertygad att det ej kunde vara denna art, ehuru en närstående och sannolikt obeskriven. Härmed beskrivning av exemplaret (bakersta benparet något mutilerat):

Habitus Pimplæ (terebræ excepta). — Caput tumidum, fere cubicum, postice haud angustatum, vertice lato, clypeo emarginato, genis brevibus. Oculi haud emarginati. Antennæ articulis cylindricis. Thorax gibbosus, punctatus, notaulis conspicuis, scutello elevato. Metathorax area media parum discreta, postice dilatata, transversim striolata; lateribus striolatis; area postica haud determinata, spiraculis ovalibus. — Abdomen sessile, punctatum, medio dilatatum, segm. 1 *latitudine longiore*, basi excavato, lateribus deplanato, in dorso sulco longitudinali inconspicuo, abbreviato; segmentis ceteris transversis, margine apicali levi; segm. 2 basi utrinque impressione obliqua, segm. 3—5 tuberculis instructis. — Terebræ *culparis longitudine* vel parum longiore (11 m. m.). — Pedes femoribus haud incrassatis, anticis haud excavatis, unguiculis pulvillo longioribus, non dentatis. — Alæ hyalinæ, areola 4-gona, trapeziformi, nervello postfurcali, supra medium fracto. — Niger, pedibus rufis, palpis maxillar. pallidis.

Longit. corporis 10 m. m., terebræ 11 m. m.

Suecia, Ostrogothia, paræcia St. Lars, in (ad) sæpibus;
10.6.1914.

Sålunda avvikande från Pimplasläktet huvudsakligen genom 1:sta segmentets form och terebrans längd; med någon av de hos THOMS. eller SCHMIED. upptagna arterna av *Pimpla* l. *Ephialtes* överensstämmer den icke.

* * *

Ett honexemplar av den sannolikt i Sverige ej funna *Amblyteles pallidicornis* (GRAV.) anträffades i juli vid Hallandsås (Östra Karup) på Angelica. Den utmärkes huvudsakligen genom saknad av plica på 4:de segmentet, valvula ventralis ej nående terebran, små gastrocæli, ingen costula. Svart, spetsen av mandiblerna, segm. 2 till större delen och fötter gulröda, höfter och baklårens spets svarta; antenner gula, mot spetsen brunsvarta; de tre bakersta ryggsegmenten vitrandade; scutellen vit, med inströdda små, svarta punkter; längd 10 mm. — Angående fyndorter meddelar THOMSON (Opusc. pag. 2097), att han ej påträffat denna art; i SCHMIEDEKNECHT's Opusc. Ichneumon. intet om lokaler; GRAVENHORST Ichn. Europ. I. 295, att han funnit en ♀ vid »Trajecti ad Viadrum», en ♂ »prope Scarsine»; dessutom 2 honor (»musei Comitit de Hoffmanssegg») tagna »in Hercynia».

H. Nordenström.

Tomicus monographus Fabr. — I ERIC MJÖBERG's uppsats i Entomologisk Tidskrift häftet 3—4 1912 »Om en syd- och mel-laneuropeisk relict insektfauna på Gottland och Öland» upptager författaren bland åtta för Skandinavien nya former, som han funnit på Öland sommaren 1902, också *Tomicus monographus* FABR., om vilken han säger, att svenska exemplar ej honom vederligt finnas i någon svensk samling förvarade. Undertecknad fann emellertid denna art vid Halltorp, MJÖBERG's fyndort, redan sommaren 1900 ganska talrikt under barken av en ekstubbe, där den träffades i borrhål i de tjocka rötterna strax ovan marken. Fyndet var ju intressant, men stod dock i god samklang med THOMSON's uppgift, att PAYKULL skulle ha funnit arten i södra Sverige. Mera märkligt syntes det, då undertecknad något år senare fann arten så långt upp i landet som i Kumla socken i Nerike. På denna senare lokal anträffades emellertid endast tillfälligt ett enda exemplar, som flög mellan träden i en trädgård. Varken här eller på annan plats i socknen finnes ek vildväxande eller annat än i enstaka träd odlad. Smärre ekbestånd finnas någon mil från platsen i Hallsbergs och Sköllersta socknar samt mera allmänt kring Hjälmstränderna. Den möjligheten, att arten kommit uppåt landet med ekvirke, står ju alltid öppen.

Ett annat, mera märkligt fynd av liknande sporadisk karaktär av en annan tomicid, *Scolytus rugulosus* RATZ., gjorde under-tecknad härom året i en trädgård i Örebro. Det enda här funna exemplaret av denna i vårt land endast för Öland och Skåne anmärkta art anträffades sittande i solskenet på blad av ett äppleträd. Den uppgives leva på fruktträd. Alla i trädgården växande sådana undersöktes noga, men allt sökande efter flera exemplar var förgäves.

Örebro i januari 1913.

Anton Jansson.